

CONSTANTIN GUYS. CAVALERIE.

FRANSCH E PRENTKUNST IN DE 19DE EEUW

DOOR CORNELIS VETH.

V.

Reeds vóór den Fransch-Duitschen oorlog, in de jaren, toen de door Napoleon III gehandhaafde censuur critiek op het eigen bestuur vrij wel onmogelijk maakte, had André Gill enkele zeer merkwaardige, zeer scherpe caricaturen van persoonlijkheden uit dien tijd gemaakt, o a. een van Gustave Doré, die als geëxalteerd snelteekenaar met vleugels aan, op wielen over rails voortijlt, een toespeling op de enorme productiviteit van dien genialen fantast, van Cham en van anderen. Het publiceeren van dergelijke caricatuur-portretten was in dien tijd in Frankrijk zeer in de mode. Kort te voren had de beeldhouwer Dantan (jeune) zich vermaakt met het teekenen van zeer treffende gechargeerde bustes van Victor Hugo en Alexandre Dumas père. In den zelfden tijd teekenen P. Cattelain en Ed.

Ancourt in bladen als „le Bouffon”, le Hanne-ton” portretten van Offenbach en Renan, alles goed en geestig werk. Maar André Gill stond met zijn blad „la Lune” vooraan. Een van de dwangmaatregelen, die de censuur nam, was het voorschrift dat men, indien men een caricatuur van een persoon wilde publiceeren, eerst dezen zelf verlof moest vragen. „La Lune” deed dit getrouw en publiceerde dan tevens, de somtijds zeer geestige en niet zelden direct tegen de onderdrukking der pers gerichte antwoorden der betrokkenen. Gill, de eigenlijke leider van het blad, werd allengs stoutmoediger en waagde weldra bedekte aanvallen op de regeering zelf, die door het publiek gretig werden gevolgd. De politie was er gewoonlijk te laat bij, tot eindelijk een paar zeer heftige